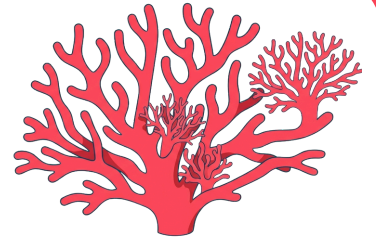

Разказът на един корал

Аз съм корал и съм част от дома на Немо.

Ние, коралите, живеем заедно и сме свързани помежду си. Образуваме рифове. Те изглеждат като цветни погводни скали, но всъщност са живи структури, изградени от нас - малки животни, наречени коралови полипи. Произвеждаме твърд варовиков скелет, който формира рифа в продължение на хиляди години.

Аз специално имам формата на цилиндър с уста в единия край, заобиколена от пипала. С тях събирам храна и се защитавам. В мен живеят малки водорасли. Те ми помагат да се храня и ми дават цвят. Нашата връзка се нарича симбиоза.

Ние, коралите, защитаваме бреговете от големи разрушителни вълни. Помагаме и на хората. Рибарите ловят много риба в нашите места. Привличаме туристи, които се любуват на красотата ни.

Но напоследък във водата се появяват странни неща... Покриват ни пластмасови торбички и отпадъци и пречат на слънчевата светлина да достига до нас. А без светлина водораслите не могат да произвеждат храна. Много мои братя отслабват и започват да умират.

Друг проблем е, че водата става по-топла. Когато това се случи, аз се разболявам и изхвърлям водораслите. Без водораслите не мога да се храня добре и мога да умра. Тогава губя цвета си и побелявам. Това се нарича "избелване".

Ако продължаваме да изчезваме, рибите ще загубят своя дом и място за размножаване.

Случват се и други лоши неща. Когато дойдат туристи, понякога ни чупят. А започнем ли да се рушим, малките рибки губят своите скривалища от хищници. Така нашия дом става по-опасен и някои видове започнаха да изчезват. Хората ловят и рибки за своите аквариуми. Когато някой вид рибка изчезне, това засяга всички в нашия дом. Всъщност повечето рибки при нас са чистачи - хранят се с водорасли и не позволяват водораслите да станат прекалено много и прекалено големи и да ни покрият.

Светът вече е загубил около 20 % от нашите рифове. Силно се надявам да предложите как това да не се случва, защото ние сме тропическите гори на морето.

